

SLOVENSKI NAROD

Izhaja vsak dan popoldne, izvzemski nedelje in praznike. — Inserati do 30 petit vrst z Din 2.-, do 100 vrst z Din 2.50, od 100 do 300 vrst z Din 3.-, večji inserati petit vrsta Din 4.-. Popust po dogovoru, inseratni izavek posebej. — > Slovenski Narod velja mesečno v Jugoslaviji Din 12.-, za inozemstvo Din 25.-. Rokopisi se ne vračajo.

UREDNIŠTVO IN UPRAVNISTVO
LJUBLJANA, Knafljeva ulica št. 5

Telefon št. 3122, 3123, 3124, 3125 in 3126

Podružnice: MARIBOR, Smetanova 44/L — NOVO MESTO, Ljubljanska cesta, telefon št. 26. — CELJE: celjsko uredništvo: Strossmayerjeva ulica 1, telefon št. 65, podružnica uprave: Kocenova ulica 2, telefon št. 190. — JESENICE, Ob kolodvoru 101.

Račun pri poštnem čekovnem zavodu v Ljubljani št. 10.351.

ENOTNA FRONTA FRANCIJE, ANGLIJE IN AMERIKE

Sporazum o nadaljevanju razorežitvene konference je znatno olajšal mednarodno napetost

Pariz, 9. junija. AA. Listi ugotavljajo, da je predsedništvo razorežitvene konference včeraj sprejelo izpremenjeno francosko resolucijo o nadaljnjem delu konference z malimi soglasnimi pristankom vseh 54 na konferenci zastopanih držav. Samo dve državi sta se vzdržali in sta prijavili svoje pridržke. To sta bili Italija in Madžarska. Pri tem pa je treba poudariti, da je italijanski delegat Di Sogagna izjavil, da hoče Italija tudi v bodoče sodelovati pri mednarodnem delu.

Ameriški delegat Norman Davis in angleški pravosodni minister Eden sta se na tej seji že bolj intimno pridružila konstruktivnemu delu francoske delegacije. Že dolgo niso američki in angleški zastopniki govorili v tako prijateljskih izrazih. Pred vsem je treba podčrtati Edenov govor, ki se je v sporazumu s svojo vladjo v celoti pridružil Barthoujevemu stališču. Odslej je treba računati z načelnim soglasjem med Londonom in Parizom. Eden je priznal, da je Francija pokazala pripravljenost k spravi, da pa je obenem razprtela spletke in je izrecno priznala v izpremenjenem besedilu, da želi povratka Nemčije na konferenco.

«Petit Parisien» piše o včerajnjem uspehu v Zenevi med drugim: Barthou je odpovedal popolnoma zadovoljen. Posrečilo se mu je obnoviti že nekoliko zrajanje dobre odnosaje med Francijo in Anglijo. Pred zastopniki vseh narodov je dokazal, da med Anglijo in Francijo vlada prijateljstvo. Hkrati pa je bilo mogoče na konferenci obnoviti moralno fronto med Francijo, Anglijo in Ameriko, kakor je bila ustavnovljena s pogajanjem v Parizu septembra 1933.

«Petit Journal» piše: Če pogledamo nazaj, če si predočimo dogodek zadnjih dni in ce pomislimo, kam smo senci prišli, se moramo le veseliti, da so konference rešili iz agonije in da smo pri tem bili dobri graditelji.

Obeta se huda diplomatska borba

Pariz, 9. junija. AA. Docim piše večina pariških listov z zadovoljstvom o sporazumu v Zenevi in naglaša, da je po zaslugi Barthouja in zaradi pomiriljivega stališča francoske delegacije zmagoval francosko stališče o varnosti, pa Pertinax, ki je priporočal o sporazumu, ni preveč navdušen glede na zadnje dogodek v Zenevi. V današnji številki «Echo de Paris» pa še v tej zvezi med drugim:

Kompromis, dosežen v Zenevi je kaj skromen. Konferenci so določili program dela, ki pa je nedoločen in docela dvoličen. Po tem programu ne bo prišlo do sestanka splošnega odbora konference vse dotlej, dokler predsedništvo ne sestavi popolnega besedila bodoče konvencije o razorežitvi. Angleški vlad pa se bo treba prihoditi mesece odločiti, ali želi skleniti sporazum z Francijo ne glede na posledice, ki bi nastale iz Berlina. V nasprotnem primeru Franciji ne preostane drugač, kakor da se končno prilagodi takozvanemu kontinentalnemu sistemu, ki bi mu manjkal zvezze z Londonom in Zenevo. Tak položaj bi kajpal predpostavljal krepko in samozavestno politiko Francije. Ni dvojna, da bo to energično in racionalno stališče francoske diplomacije izvajalo ostre proteste in protiakcije s strani raznih sil, zlasti pa tudi s strani Mussolinija, ki so mu pak Male antante, podpis balkanskega pakta in pristop Sovjetske Rusije, Grčije in Turčije v zvezzo za zaščito miru zadači bud udarec in vili mnogo strahu. Mussolini se je že zopet obrnil k Nemčiji. Toda na te neštrene izpade, bo morala Francija odgovoriti s svojo dosedanjo politiko, ki je univerzalna. Ponudila bo tudi Nemčiji in Italiji, naj podpišeta pakto o vzajemni pomoči. O teh paktih se zdaj vrše pogajanja. Jasno pa je, da niti Berlin, niti Budimpešta ne bosta sprejeli francoskih predlogov iskreno. O Rimu ni mogoče nitičesar kategorično izjaviti, ker je Mussolini izrazil željo, naj g. Barthou obišče Rim. Toda francoski zunanji minister lahko obišče Rim samo pod določenimi pogoji.

Iz vsega tega sklepa, da se bo čez poletje do jeseni razvila huda diplomatska borba, ki se lahko konča tudi resno.

Pariz, 9. junija. AA. Iz Bruselja poročajo, da je DeBrodreville, ki mu je belgijski kralj poveril sestavo nove belgijske vlade, izjavil, da bo skršal svojo dosedanje vladu preuredit. V novi vladi bo imela liberalna stranka močnejši vpliv in bodo zastopani z večim številom ministrov. Prejšnja vlada je pa da zaradi nezadovoljstva te stranke. V

Vsi nemški listi in knjige v Avstriji prepovedani

Berlin, 9. junija. AA. Z Dunaja poročajo, da je vlada podaljšala prepoved uvoza nemških listov in knjig do 16. septembra t.l.

Hitlerjev kongres

Berlin, 8. junija. AA. Vodstvo nacionalno socialistične stranke objavlja, da bo letosnji kongres stranke v Nürnbergu 1. in 2. septembra. Prihodnji kongresi bodo vsako drugo leto.

Krisa belgijske vlade

Pariz, 9. junija. AA. Iz Bruselja poročajo, da je DeBrodreville, ki mu je belgijski kralj poveril sestavo nove belgijske vlade, izjavil, da bo skršal svojo dosedanje vladu preuredit. V novi vladi bo imela liberalna stranka močnejši vpliv in bodo zastopani z večim številom ministrov. Prejšnja vlada je pa da zaradi nezadovoljstva te stranke. V

Iz vsega tega sklepa, da se bo čez poletje do jeseni razvila huda diplomatska borba, ki se lahko konča tudi resno.

Državniki zapuščajo Ženevo

Pariz, 9. junija. AA. Ministra Barthou in Pietri sta dali ob 7.02 prispevali v spremstvu Edena in Politisa v Pariz. Eden odpotuje ob 9. z letalom v London.

Pred novimi obiski evropskih državnikov

Ženeva, 9. junija. g. Angleški ministrski predsednik Macdonald je včeraj vodjo angleške delegacije Edenu pooblastil, naj povabi francoskega zunanjega ministra Barthoua v London. To povabilo je prišlo šele po objavljenem sporazumu, tako da se more smatrati za znak zblizanja. Barthou je sprejel to povabilo ter bo sredi julija po svojem povratku iz Beograda in Bukarešte odpotoval v London. Barthou je izjavil novinarjem, da gre pri tem za delovni obisk. V ženevskih krogih potrjujejo tudi vesti o povabilu Mussolinija Hitlerju, katerega je pozval k čimprejšnjemu sestanku v Benetke.

Kako je prišlo do preokreta v Ženevi

Francosko opozorilo o oboroževanju Nemčije je v Londonu največ zaledio

Pariz, 9. junija. AA. V zvezi s sporazumom in z včerajnjimi dogodki v Ženevi je zanimivo omeniti, kaj je najbolj vplivalo na angleško javno mnenje in na angleško vlado, da sta izpremenili svoje dosedanje stališče o razorežitvi. Na angleško javnost je po vsej priliki napravil mogeno vtis govor, ki ga je imel marshal Petain v finančnem odboru francoskega parlamenta, kjer je zagovarjal kredit treh milijard za narodno obrambo. V tem svojem govoru je med drugim izjavil, da razpolaga Nemčija sedaj z enako vojno močjo, kakor leta 1914. Ta izjava je napravila v Londonu pravo senzacijo. Francoska vlada pa je hkrati opozorila angleško vlado, naj dobro premisli govor, ki ga je imel marshal Petain. Odločilno je bilo tudi stališče Francije, da ne bi mogla v bodoče

računati na angleško pomoč v vprašanjih evropske celine. Zaradi tega je včerajšnja »Morningpost« objavila vznemirljiv članek pod naslovom »Z Bogom, Francija«. Drugi listi pa so s tem v vezi zoparovali o nekih pogajanjih med Francijo in Rusijo in Nemčijo o sklenitvi takozvanega vzhodnega Locarna. »Daily Herald« pravi v tej zvezi, da bi Sovjetska Rusija po tej pogodbi jamic Francije njene meje z Nemčijo. List pravi, da bi Francija v tem primeru dovolila Nemčiji oborožitev in ugodila celo nekim Hitlerjevinim posebnim željam. Nemčija pa bi se vrnila v Društvo narodov obenem s pristopom Sovjetske Rusije. Poročila o pogajanjih med Nemčijo, Rusijo in Francijo je Barthou demantiral.

Štiriletnica vladanja rumunskega kralja Karola

Svečana proslava v Bukarešti — Poklonitev vseh župnov — Velike ovacije vladarju

Bukarešta, 9. junija. AA. Rador poroča: V Bukarešti in po vsej državi so bile velike proslave zaradi štiriletnice, od kar je NJ. Vel. kralj Karol zasedel rumunske prestol. Ena najlepših manifestacij je bila povorka, v kateri je korakalo 8000 župnov z občinskim svetnikom. Večina jih je bila v živopisnih narodnih nošah. Povorka je defilirala pred dvorom. Kralj Karol je odzdržal z balkona. Po končani povorki je ogromna množica predstila policijski kordon in zasedla park dvorca, od koder je navdušeno pozdravljala vladarja. Po tej manifestaciji je bila seja župnov, ki ji je prisostvoval tudi NJ. Vel. kralj Karol. Na pozdravne govorove je kralj Karol odgovoril, da je treba vztrajati pri delu

za blagostanje naroda. Vladarju so čestitali dalje predsednik vlade Tatarescu in vsi člani vlade, nakar jih je vladar prisrl pri kosilu.

Popoldne je kralj Karol prisostvoval sportnem prireditvam. Mladina je defilirala pred vladarjem in prestolonaslednikom Mihajlom. Navdušenega klicanja kralju in kraljevske rodbini ni bilo ne konca na kraju. Kralj Karol je osebno razdelil kolaj med župnoglavcev. Zvečer je bilo vse mesto bajno razsvetljeno. Po ulicah so se valile ogromne množice v svečanem razpoloženju. Pevski zbori in kulturna društva so v povorki in z balkajmi odšli pred dvor, kjer je bil velik koncert pevskih zborov.

Brselju so senci krožili glasovi, da zunanj minister Hymans ne bo več v novi vladi in da dobi visoko diplomatsko mesto. Te vesti pa niso točne.

Iz državne službe

Beograd, 9. junija. p. Z odlokom finančnega ministra sta postavljena za starešino glavnega oddelka finančne kontrole Ljubljana levi breg Peter Držaj, inspektor pri finančni direkciji v Ljubljani in za starešino glavnega oddelka finančne kontrole Ljubljana levi breg Fran Gabersčik, potverjenik finančne kontrole glavnega oddelka v Ljubljani. — V višjo skupino so napredovali višji šumarski svetnik pri banski upravi v Ljubljani inž. Alojzij Trancer, višji šumarski svetnik pri srednem načelstvu v Novem mestu inž. Fran Šulgal, višji šumarski svetnik pri srednem načelstvu v Kraju inž. Igo Kraut, višji šumski poverjenik pri šumski upravi na Bledu Hinko Janša in računska kontrola pri šumski upravi v Bohinjski Bitrici Ljubljana inž. Šinkovec.

Občni zbor Kmetijske družbe

Razveseljiva sloga in seglasje — KD uspešno deluje

Ljubljana, 9. junija.

Davči ob 10.30 se je v dvorani Delavske zbornice pričel prvi občni zbor, odkar je Kmetijska družba zadruga. Zborovanje je bilo odlično obiskano in so delegati z vseh strani banovine zasedli prav vse prostore, obenem pa je zborovanje pokazalo tudi največje seglasje vsega članstva Kmetijske družbe, ki je doseglo svoj najpomembnejši izraz, ko so bila soglasno odobrena vso pozrocila, in je bila soglasno potrjeni računski zaključek. Pri vsej tej slogi in vsem seglasju pa vendar ni zaspala kritika, ki jo je vsak član KD smatral za resno, vendar pa dobrohotno sredstvo za napredek KD in vsega našega kmetijstva. Med zborovalci so bili tudi poslanci Petovar, Koman in Mravlje ter večina banovinskih svetnikov in prav mnogo županov, seveda pa tudi skoraj vsi naši kmetijski strokovnjaki ter najboljši gospodarji.

Predsednik Detela je v svojem otvorjenem govoru pozdravil zastopnika g. bana g. ing. Sadarja, zastopnika policije svetnika Kokalja in predsednika Vinarskega društva poslanca Petovarja, nato se je pa z vnešnimi besedami spominjal najvišjega zaščitnika kmetijskega stanu NJ. Vel. kralja, ki so mu zborovalci trikrat navdušeno zaključali »Živio«. Po sprejetju udanega brzavka kralju in pozdravnih brzavkov ministru predsedniku Uzunoviću in n. ministru dr. Novakovi, Kojicu in Demetroviću ter banu dr. Marušiću je zastopnik bana ing. Sadar pozdravil zborovalec v imenu bana in banske uprave, ki bo ohranila sedanjo naklonjenost do Kmetijske družbe, obenem se je pa zahvalil KD za njeni kripto delovanje in ji poželel največjih uspehov.

Predsednik Detela je opozoril, da so pred letom, ko se je KD izpremenila v zadrugo, mnogi prorokovali, da bo KD nazadnje vedenje na periferiji v Kapucinsko predmestje. Nihče ne more tačiti, da pošta v vseakem kraju spada v center, razen tega ima pa tudi škofovsko občino z nakupom tretje hiše na Mestnem trgu tudi dosti prostora, da bi ne bilo treba iskati uradnih prostorov za pošto na periferiji. Popolnoma naravnje je na seveda tudi, da se zavzemata prebivalstvo Kapucinskega predmestja tudi za pošto, ker mu bo njen bližina prinesla znaten uglednost in koristi. Prav tako načrtno v hvalvedno je pa tudi, da se za koristi predmestnih prebivalcev potegujejo tudi njih sorodniki in prijatelji iz drugih delov mesta.

Ker je pa Škofov Loka majhna, žalita so pa velike v plivne, ie zmagalno Kapucinsko predmestje nad vsemi drugimi deli mesta.

Večina prebivalstva je seveda proti presečišču pošte in mestnega sredista in po članiku se je dosedanji ravn v kavu izpremenil v jezu, ki je na drugi strani pri mareskom vzbudila strah pred vplivnimi pristali pošte v predmestju. V članek se je vrinila tudi mala pogreška, ki je popolnoma izpremenila smisel. Tiskano je, da je velik del glasoval za transakcijo iz prijateljstva do dosenjih svojih nasprotnikov, glasiti bi se pa moralno do sedanjih in vsa stvar bi bila v redu. Da naši prijatelji ne bodo imeli sili, radi izjavljamo, da članka nista pisala niti g. V. Debeljak niti g. J. Potočnik, ker je v Škofov Loka še vedno dosli tudi drugih, ki jim je nad vse — splošna korist mesta.

Pošta v Škofov Loka

Škofov Loka, 8. junija. V četrtek smo objavili pod tem naslovom kratek članek, ki se zavzemata za to, da bi se pošta ne selila v Glavnega trga in mestnega sredista na periferiji v Kapucinsko predmestje. Nihče ne more tačiti, da pošta v vseakem kraju spada v center, razen tega ima pa tudi škofovsko občino z nakupom tretje hiše na Mestnem trgu tudi dosti prostora, da bi ne bilo treba iskati uradnih prostorov za pošto na periferiji. Popolnoma naravnje je na seveda tudi, da se zavzemata prebivalstvo Kapucinskega predmestja tudi za pošto, ker mu bo njen bližina prinesla znaten uglednost in koristi. Prav tako načrtno v hvalvedno je pa tudi, da se za koristi predmestnih prebivalcev potegujejo tudi njih sorodniki in prijatelji iz drugih delov mesta.

Ker je pa Škofov Loka majhna, žalita so pa velike v plivne, ie zmagalno Kapucinsko predmestje nad vsemi drugimi deli mesta.

Večina prebivalstva je seveda proti presečišču pošte in mestnega sredista in po članiku se je dosedanji ravn v kavu izpremenil v jezu, ki je na drugi strani pri mareskom vzbudila strah pred vplivnimi pristali pošte v predmestju. V članek se je vrinila tudi mala pogreška, ki je popolnoma iz

Zaradi slovnice ob premoženje

Napačno tolmačenje vidovdanske ustave glede odprave fidejkomisov in njega posledice

Ljubljana, 9. junija.

Neverjeten je ta naslov, a vendar je resničen, saj preti našim starim plemiškim družinam, da nekatere izgube vse svoja posestva, ki so jih oskrbovale stoletja in stoletja, drugim pa preti, da izgube polovicu svojih posestev, ker se glede odprave fidejkomisov glasi vidovdanska ustanova samo z eno besedico drugače v slovenskem, kar se v srbohrvatskem tekstu. Srbohrvatski tekst namreč pravi, da se fidejkomisi ukinajo, in tako so sodišča na Hrvatskem in v Dalmaciji ter oddelki B Stoli sedmocrnice v Zagreb razumeli vidovdanska ustanova pravilno, da so fidejkomisi že ukinejeni. Slovenski tekst pa pravi, da se ukinejo in pravilno so slovenska sodišča vidovdansko ustanovo razumela tako, da je omenjeni člen ustanove le okvirni zakon in da manjka še izvršilnega zakona in da potem takem fidejkomisi še obstojejo. Nekateri slovenski fidejkomisni uživatelji in pričakovalci so prosili za sporazumno dvig fidejkomisne vezi, vendar so bile te prošnje v vseh instancah zavrnjene, na Hrvatskem in v Dalmaciji so bile pa ukinejene. To težko zadevo je bilo potrebitno končno urediti, in res pripravlja vlad predlog za dopolnitve zakona o ukinitvi fidejkomisov, ki ga v kratkem predloži skupščini. Ta predlog novega zakona o ukinitvi fidejkomisov je pa

usoden za lastnike fidejkomisov v naši banovini,

tako da bi res zaradi napačnega prevoda besedice ukinjajočo sedaj mnogi prišli ob svoja posestva.

Fidejkomisi so premoženja privatnega izvora, ki se na podlagi posebnih dovoljenj ne smejo prodajati in pri katerih sledi posamezni uživatelji v gotovem vrstnem redu, ki se razlikuje od občega dednega prava. Davčni ali drugih olajšav ta premoženja niso imela ter so se v primeru izprememb pri osebah uživateljev plačevalo vedno iste dedne pristojbine, kakršne so se plačevala po splošnih predpisih za druga premoženja. Država k tem premoženjem ni prispevala ničesar. Fidejkomisi so nastali na ta način, da je eden davnih predgov z ustanovo ali oporočno izločil iz rednega nasledstva del svojega premoženja, navadno rodni grad družine s temu pripadajočimi posesti ter doloci, da mora to posestvo prehajati nedeljeno na najstarejšega člena družine ali pa kot skupno posestvo vse družine, ne da bi se smelo prodati. Zadnji primer je popoloma enak dednemu pravu jugoslovenskih zadruž, ki so daše našemu narodu v Srbiji omogočili, da narod ni gospodarsko opešal in je zato ostal gospodar na svoji zemlji. Kakor so se namreč starodavne družinske zadruže v velikimi posesti po hrvaških in srbskih krajih prideli deliti na več družin z malimi posestvimi, je gospodarska sila naroda onemogočila, da je narod obubožil in je velik del naše zemlje prišel v tuje, zlasti pa židovske roke. Židje in Madžari so pod ceno nakupljena posestva spet združili v veleposestva, kjer so prejšnji gospodarji postali le delavci, hlapci in takorek tudi prav sužnji. Kjer so pa zadruge ostale, so preživele stoletja in stoletja in so se danes neomajana ter kreplka posestva in

nikdar niso prešla v tuge roke

ter so se danes stebri kmetskega ljudstva in njegove moči. Vrstni red naslednikov je bil pri fidejkomisih za večne čase določen v ustavnih listini, navadno je pa dedic najstarejši sin in še, če direktna linija izumre, so prišli v poštov drugi sinovi ali sorodniki ustanovitelja. Ker je bilo fidejkomisarno nasledstvo izjemna splošno veljavna dednega prava, je moral biti določeno s posebno vladarsko odredbo in je bil odgovoljen le nekaterim, za deželi posebno zaslužnim družinam. Tako so Turjakani branili deželo skozi stoletja pred Turki, Codelli si ustanovili nadškofijo v Gorici ter s tem odločilno vplivali, da je prenehala cerkevna nadvlada pod benešanskim vplivom stoječega ogleskega patrijarhata na naše kraje, zlasti so pa mnogo storili tudi za cerkev in humanitarne naprave v Ljubljani. Namen ustanoviteljev fidejkomisov je bil ta, da so preprečili delitev posestev in so tako zagotovili dom svoji družini in potomcem ter jim omogočili vzdrževanje posvetnih in cerkevni ustanov, umetnostnih zbirk, knjižnic in raznih humanitarnih naprav, ki je bil z njimi užitek fidejkomisa obremenjen.

Poleg zakona o ukinitvi fidejkomisov pa hčete lastnikom fidejkomisov dovoliti užitek celotnega fidejkomisa samo do 1. 1945, torej samo 10 let, nato bi pa polovica prešla na najbližjega pričakovalca iz leta 1921, torej iz leta vidovdanske ustanove, ali pa v prosti leti njegovih dedičev, le druga polovica bi pa ostala last sedanega lastnika ali njegovih dedičev. Ta določba bi našim lastnikom fidejkomisov in njihovim

družinam prinesla največjo nesrečo, ker so pri večini teh družin v tleh 13 letih po vidovdanski ustanovi nastale izpremembe zaradi smrti lastnikov in zaradi izpremembe naslednikov, tako da bi nekatere sedanje fidejkomisne lastnike, ki jim je sodišče priznalo lastnino in so za posestva plačali tudi dedne pristojbine in davke, naenkrat prenehali biti lastniki, na drugi strani bi pa že vključeni prvi pričakovalci izgubili svojo pravico v korist drugih pričakovalcev iz drugih družinskih linij. Potem takem bi torej izgubil pravico do dednega edini sin sedanega lastnika, če je bil sinček rojen po vidovdanski ustanovi, pač bi pa posestvo podeloval kak sorodnik, ki se je njezina dr. Šmita od prvotne družine odcepila že pred 200 ali tudi več leti, tako da se ti sorodniki med seboj niti ne pozajajo.

Navedti moramo nekaj prav poučnih primerov, ki nujno dokazujejo, da bi se z nameravanim zakonom zaradi nepoznanja razmer v naših krajih res godila največja krivica sedanjim lastnikom, ki jo govorimo ne bi nikdo odobravalo.

Tako je n. pr. 1. 1925. umrl turjaški grof Herward Auersperg. Ker so naša sodišča smatrala, da fidejkomisi še obstojejo, ni mogel napraviti oporoke in je zato posestvo prešlo po ustavnih listini na najstarejšega sina. Po nameravanim zakonu bi pa ta sedaj postal neupravičen lastnik, ker je bil 1. 1925. samo pričak-

valec, in bi torej imel pravico samo na polovicu posestva, druga polovica bi bila pa naknadno razdeljena na vse ostale alodialne dedice pokojnega lastnika. Ker je pa teh mnogo, bi bila delitev zelo težka in zaradi težje bi ta delitev tudi le skrajno malo koristila ostalim dedicem, ker je posestvo že prav znatno zmazalo agrarna reforma. K temu prihaja še to, da bi postale neverjetne vse pogodbe, sklenjene v času tega »neupravičenega lastništva in bi tako zaradi neupravičenega užitka prišlo do zahtev s strani novih dedičev, kar bi

dovedlo do najbolj zamotanih procesov.

Slavni turjaški grad spada med naše najponosnejše zgodovinske spomenike, za družino pa zaradi velikih izdatkov za vzdrževanje velike stare stavbe pomenu tudi največje breme in tako bi ga sedanji lastnik po delitvi in izgubi glavnega dela svojega posestva nikakor več ne mogel ohraniti takega, kakor je, ter bi v kratkem občudoval le še ruševine gradu na našemoto vsega našega naroda.

Se usodejni je pa predlog novega začnega na naše Codelli, ki so dali našemu mestu med drugim v Iliriji tudi francoske mère in prvega ljubljanskega častnega občana s slovensko diplomou. Sedanji lastnik baron Anton je 1. 1921. zaradi nerazumljenega povelja vojaške straže ob svojem posestvu pri vojaških skladisih izgubil svojega že odraščega edinega sina. Ker je s to nesrečo postal sedanji lastnik zadnjih potomcev naše družinske linije, je postal pričakovalec fidejkomisa član italijanske linije, ki se je že pre 200 leti ločila od naše linije. Da bi pa baron Codelli obdržal posestvo svoji družini, se je poročil še enkrat in je res dobil sina, ki ga je sodišče vknjižil kot prvega pričakovalca. Po nameravanem zakonu pa ta že pot pravi dedič vknjižen sin

nima nobene pravice na očetovo posest, ker je rojen po vidovdanski ustanovi, pač bi pa posestvo podeloval član inozemske družinske veje, ki bi ga v normalnih razmerah nikdo več ne mogel smatrati za sorodnika. Tako bi polovica že itat mašte posestva prišla že čez 10 let v polnoma tuje roke inozemske družine, sedanji lastnik bi na na staru leta imel

Kako lahko izgubiš dobre prijatelje

Zabavna in sodobna zgodbica, ki pa na svetu ni osamljena

Ljubljana, 9. junija.

Lahko mi verjamete — živiljenje je lepo, sedmi križ si že nalagam, a se mi niti ne sanjam, da bom umrl. Čeprav sem ozeten, vendar nisen črnoglav, stari zlati časi, ki sem jih preživel, so mi pustili predvojni optimizem. In ne snete mislite, da se mi že kodrjo možgani; to zgodbivo vam zajam, čeprav sem konservativ — zabavna in sodobna je.

Nisem še napisal oporoke. Sicer pa e-

posejate ostanejo moji zakonski družici, a zavslavljeni listke ima itak ona v rokah.

In zdrav sem, da se vse zdravnikobi upali nad meno; morali bi že zdajnaj prospasti, če bi bili vsi ljudje tako dobrih občinstv.

Da, zdravniki so obupali, upajo pa še mnogi moji prijatelji, da se bom prej ali ele presebil v Abrahamovo narodje. Teza mi seveda niso povedali, toda iztuhalt sem sam. Neznamo se nameč zanimajo za moje zdravje. Vendar se je število prijateljev začelo zadnja leta krčiti. Moje trpijanje se ni dopolnilo. Smrtna slutnja so me zatrele obhajati. In oni dan sem zabil brskati v stanovanju; obsebla me je blazna misel, da moram napisati testament, zato sem hom napravil inventar. To je bila moja nesreča in konec zakonske sreče, ki je trajala neopisno dolgo. Moja stara me sicer ne varja, čeprav je še vrazje zapeljiva klub častitljivi mladost (ne starosti!) in nisem izkaznil njenie korespondence. Vendar sem iztaknil, da se razideva. Ta mrha, stara, stara in se enkrat stara — ne bom ji več kadil — mi je že zelela smrt! Prijateljem sem odpustil, stari pa so morem. Fant sem še klub letom, lahko se povaha, da je vedno rado obvisi na meni očesne lepege dekleta — na stara mi je pa že zelela smrt! Iztaknil sem zavarovalno polito.

Zdaj pa nalašč nočem umreti. Ločim se, nakar se poročim s 50 let mlajšim dekletom. Pominila me bo, stara bitala!

Končno moram vendar priponititi, da sva se že pobotala s staro napol, jaz se še nekoličku kujam, star pa joka. Pravi, da jo je nagovorila sosedka. Rekla ji je: Stari lahko kmalu umre, še preden bo zavarovalnica skrahiral. Zavarui, ga! Jaz bi tudi svojega, pa se mi je tako hitro izmuznil na oni svet, bi vsaj imela kaj od njega po smrti.

Morda se najina zakonska sreča povrne, ker nihče ne ve ne dneva, kdaj bo vrag popoln zopet kakšno samopomoč. A teda, počrtojate diskretno o novi koračnici >Popotatah... .

In prijateljev je edeljave več. Najresnejši človek na svetu sem. Slab spomin imam res že, ker sem pač že star, vendar je res težko zapomniti si navadnemu zemljani okrog sto imen prijateljev. Toda prislo je že briško spoznanje. Ne, nimam prijateljev, vsi so me zapustili. Samo en časopis člančni mi je vzel vse prijatelje.

In prijateljev je edeljave več. Najresnejši človek na svetu sem. Slab spomin imam res že, ker sem pač že star, vendar je res težko zapomniti si navadnemu zemljani okrog sto imen prijateljev. Toda prislo je že briško spoznanje. Ne, nimam prijateljev, vsi so me zapustili. Samo en časopis člančni mi je vzel vse prijatelje.

V družinskem svetu so me zopet naškobili prijatelji. Vsi smo bili ginjeni, najbolj jaz, saj koga bi tudi ne ganila takšna zvestoba in ljubezen. Tucat prijateljev mi je pričkal dajalo recept proti kurjini očesni. Da bi skril ginjenost, sem si zakril obraz s časnikom.

— Dragi Janez, kaj pa čitaš? Varai se razburljivega štiva, lahko te zadene možganske kap!

— Pa res, oči se ti bodo vnele! Odloži vendar! Kaj je pa tako zanimivega?

In prijatelji so mi izigrati list in rok.

Najzvestejši, Jaka, se je poglobil v čitanje.

nadenje je pa začel vrteti odi in vse barve je spreminjal, da smo se vse prestrašili.

— Vode! sem zaklical.

Toda prijatelji, namesto, da bi pomagali

Jaki, se staknili glave ter čitali, natakar so

posnemali prvega nesrečenega.

Vsi so se končno borili s slabostjo in odhajajočimi.

Mene pa ni več nihče niti pogledal.

Ko sem se jaz prečital razburljive vest, se mi je storilo inak.

Da, na svetu je vse milijivo! Jaz sem pa verjeti v prijateljstvo! Čital sem, da je šla zopet po copatah nekakšna solidarnostna samopomoč. Zaradi tega sem izgubil prijatelje, kar bi tudi moralo biti upoštevano pri konkurenčni masi. Človek živi tako dolgo zaradi tega, da bi nazadnje umrl za svoje prijatelje, ki bi potem pili na njegovo smrt — toda ljudje umiramo tako počasno, dočim zadene samopomočno zavarovalnico nadnado kap. Pomislite, 76 prijateljev sam imel, ki se mi tako nademo vse iznevareli. 76 prijateljev je proučevalo utripanje moje žile in kihanje, nazadnje bi pa skoraj umrl od osamljenosti.

No, vseeno ni stvar tako tragična. Čim so zopet začele vznikati samopomoči, sem zopet našel prijatelje, ki so mi posiljali celo zdravnika na dom, tako jih je skrblo

skrb za vzdrževanje svoje velike družine in za našo zgodovino prav važnih umetnostnih zbirk, arhiva in krasne biblioteke.

Prav tako bi v družini Attensov leta 1945. prima polovica posestva na dedice njegovega strica, ki so tuji državljani in žive v inozemstvu, sedanjemu lastniku in njegovim manjšim otrokom bi pa ostala le druga polovica.

Pri družini grofov Thurnov sta dva fidejkomisa, ki je eden od njih seniorat, to je, da ga izvira vedno najstarejši član vseh družinskih linij, drugi fidejkomis pa z različnimi dedeli izvira vse moški člani družine. Zmed, ki bi na nastale po novem zakonu, si ne moremo niti preči, kako bi jih še opisali!

In se prav čudno posebnost ima novi predlog: Sedanji pravomočni lastnik, ki je že placač pred pristojbine in davčne, kakor vsak državljani, bi moral za to, da mu bo obeta polovica posestva, plačati še 2 odstotka davka vrednosti vsega lastnika, ki je obsegal 22.000 ha gozdova.

Vsem tem protišločnini posledicam namerni, da je zelo placač pred pristojbine od vsega lastnika, kar je v najvišji meri začenjena. Tujski promet je pri nas še v povojnih letih letno dvanajst milijard Din, v Italiji devet milijard, pri nas v Jugoslaviji pa tričetrti pet milijonov. Vendar ima Jugoslavija po mnem inozemskih strokovnjakov, zlasti kar se tiče naših krasov, v preostri pokrovitosti pokrajin, vse pogojne, da v najvišji meri začenjena. Tujski promet je pri nas še v povojnih letih letno dvanajst milijard, v Italiji devet milijard, pri nas v Jugoslaviji pa tričetrti pet milijonov. Vendar ima Jugoslavija po mnem inozemskih strokovnjakov, zlasti kar se tiče naših krasov, v preostri pokrovitosti pokrajin, vse pogojne, da v najvišji meri začenjena. Tujski promet je pri nas še v povojnih letih letno dvanajst milijard, v Italiji devet milijard, pri nas v Jugoslaviji pa tričetrti pet milijonov. Vendar ima Jugoslavija po mnem inozemskih strokovnjakov, zlasti kar se tiče naših krasov, v preostri pokrovitosti pokrajin, vse pogojne, da v najvišji meri začenjena. Tujski promet je pri nas še v povojnih letih letno dvanajst milijard, v Italiji devet milijard, pri nas v Jugoslaviji pa tričetrti pet milijonov. Vendar ima Jugoslavija po mnem inozemskih strokovnjakov, zlasti kar se tiče naših krasov, v preostri pokrovitosti pokrajin, vse pogojne, da v najvišji meri začenjena. Tujski promet je pri nas še v povojnih letih letno dvanajst milijard, v Italiji devet milijard, pri nas v Jugoslaviji pa tričetrti pet milijonov. Vendar ima Jugoslavija po mnem inozemskih strokovnjakov, zlasti kar se tiče naših krasov, v preostri pokrovitosti pokrajin, vse pogojne, da v najvišji meri začenjena. Tujski promet je pri nas še v povojnih letih letno dvanajst milijard, v Italiji devet milijard, pri nas v Jugoslaviji pa tričetrti pet milijonov. Vendar ima Jugoslavija po mn

Dve smeri fotografije

Eni s fotografijo posnemajo slikarje in njih tehniko, drugi se pa drže strogo fotografiske smeri

Ljubljana, 9. junija.

Popolnoma razumljivo je, da se na mednarodni razstavi fotografiske umetnosti predvsem zanimamo za delo naših fotografskih mojstrov. S strahom smo pričakovali, kako bodo naši odrezani na tej mednarodni tekmi, zato smo pa sedaj tem bolj veseli, ko so nam dokazali, da so v družbi najboljših svetovnih mojstrov na prav častnem mestu. Če primerjam delo domačih fotografijev z s po vsem svetu slovenčimi fotografijami Angleza Keighleya. Avstralci

Hawkesa, Avstrije Neumüllerja, Čeha Leuschmanna, Indija Ratnagarija, Japonca Okamota, Južne Afričane in Kanadčane ter Kitajce s Čarvalhom na čelu, nadalje pa tudi Lotizane, Madžare, Nemce, Norvežane, Novozelandce, Poljake, Portugalce, Špence, Svede in Švicarje, ki je med njimi najboljši član ljubljanskega Fotokluba Stöcker, a tudi čudovite umetnike iz Združenih držav Severne Amerike, kakor benadkrijivega Peela in Thoreka ter ameriške Japonec in Kitajec, moramo priznati, da se te slovite soseske našim ni treba prav nič stranovati, niti bat. Mnogo narodnosti naši nadkrijijojo in pred njimi so morda edino Američani, Indiji in Kitajci, da smo z Angleži in Čehi gotovo v isti vrsti, čeprav nismo nastopili z dosti resno izbrano in zbrano vrsto del.

Že pred razstavo smo opozarjeli, naj naši fotografji pošljajo na razstavo svoja najboljša dela, čeprav so bila razstavljena že drugje tudi po večkrat. Na mednarodni razstavi bi moral nastopiti s svojo največjo močjo, sedaj smo pa pokazali le svoja najmočnejša dela, ki je bilo pa zanje premalo časa. Tudi tudi nismo pokazali svojih najznačilnejših v najmočnejših strani, saj vendar na razstavi n. pr. Slovenci nimamo planinskih slik, ko smo prav v tej stroki najboljši in je tudi karakteristična za nas. Enako niso Hrvati in Srbi, ki med njimi pogrešamo zlasti Veljkovića iz Beograda, razstavili svojih del, ki naj bi svetu odkrite vso pestrost naše folklora. Med Slovenci nismo Kraščeva, ki ni razstavil zato, ker je v nazisodišču. Skromnost tega našega preče občutljivega velikega umetnika je že kar bolestna in to pot prav občutno škoduje tekmovanju z drugimi naro-

danami.

A. G.

pripravam za razstavo, do fotografij pa sploh ni prišel. Poleg nejvečjih na razstavi stojita Zagrebčana Habermüller in Dabac. Prvi je umetnik luči zlasti pa socialnih motivov, a Dabac je med najmočnejšimi portretisti vse razstave. Njima ob strani stojte Zagrebčan Grünwald, Karlo in Peter Kocjančič, Kočič, Kozelj, Pengal in Ravnik, Planinšek, Švigelj in Gliha, zlasti pa Micheli, ki je pa vendar nekje na sredini svojimi prelivočimi se toni. S tem Michel prehaja že v drugo smer, namreč v popolnoma fotografisko smer, ki ustvarja no v umetnost z novim gledanjem in edino s aparatom ter s čisto fotografsko tehniko brez retuš in pripomočkov žlahtnega tiska. Najmočnejši reprezentant ali ekstremitate je tudi član Fotokluba, namreč mladi Joško Schleimer. Sem seveda spad tudi Američan Peel, prav tako pa tudi Čeh Lauschmann in drugi, vendar se pa Schleimerju dolga skale tonov krči že samo črno-belo.

Danes smo le na kratko označili oba ekstremna fotografiska umetnosti in pokazali smo, da imamo na skrajnih mejah naprotin si struj baš v ljubljanskem Fotoklubu najmočnejše reprezentante. Podrobnejše o Jugoslovanih in njih tujih tekmečih pa drugič.

A. G.

Praznik trebanjskih gasilcev

Pod pokroviteljstvom staroste Jug. gasilske zveze g. Josipa Turka proslavlja trebanjska gasilska četa jutri 50-letnico obstoja

Trebnje, 8. junija.

Po pripovedovanju starejših Trebanjevčev odnosno občanov je bila trebanjska občina že pred 50 leti nekaka prostovoljna požarna bramba, saj je posedovala takrat primitivno ročno brizgalno na »kapsek« t. j. brizgalno brez cevi, s katero so občani gasili ogenj iz neposredno bližnje gorenčega objekta. Da je bil ta način gašenja požara skrajno težaven in največkrat brezuspešen, je jasno in treba je bilo misliti na ustanovitev društva, kakor je storilo to že več drugih krajev na Kranjskem, ko je bilo gasilstvo takoreč že v povojih. Takratni vodilni trebanjski možje, med katerimi naj omenimo pokojnega lekarstvenika Janka Ruprechta, trgovca Vincence Vrhovske, usnjara Franca Zupančiča, gostilničarja Emanuela Tomšiča, gostilničarja Jože Malenščka, zdravnika dr. Vasiča, nadučitelja Jersetu, mizarja Mandiča in še živečega Viljemja Tomicja in Friderika Pehanija, so uvideli nujnost ustanovitve gasilskega društva ter so se 30. junija 1884 zbrali k ustanovnemu občnemu zboru, ki ga je vodil oče kranjskega gasilstva načelnik Ignac Mrhar iz Ribnice. Ustanovitev društva jim je pa načelo tudi nekaj okoličan. Iz zapiskov še živečih ustanovnikov posnemamo, da se je društvo lepo razvijalo — in da se je v letih 1893/94 udejstvovalo pri neštetičnih požarih, ki jih v zapiskih najdemo kot zgodbovinske požare občine trebanjske. V teh letih se je gradila in dogradila dolenjska železnica in na Dolenjskem je bilo zaposlenih stotin tujih delavcev. Med gradnjo železnice so bili požari v Trebnjem in okolic pripravljeno posebno pa so značilni požari v letu 1893, ki so se danes nerazjasnjeni, in radi katerih se je ljudstvo počasno že obup in skrajno ogorčenje, ker krivci niso bili izsledeni. V tem času je imelo trebanjsko gasilstvo v pripravljenosti svoje moštvo noč in dan. Ne samo moštvo in brizgalna, nujnost je bila tako velika, da je bilo vpreženih v vozove stalno tudi po več parov konj, ki so popeljali moštvo na kraj požara. V teh dneh je bilo dodeljenih v pomoci gasilstvu tudi 30 orožnikov, vendar pa so zločinske roke strahovale okolično nemoteno naprej. Zgodilo se je, da so gasilci gasili požar na enem kraju in, da je med gašenjem izbruhnil nov požar na drugi strani Trebnjega ali okolice. Ta doba je bila najhujša preizkušnja za trebanjsko gasilstvo, požrtvovost članstva pa je bila brez primere. Kakor so nenadoma požari v

Spored svečanosti

Dopolno sprejemanje gostov pri vladah. Ob 10. maša na prostem za umrle in pedle gasilce. Ob 11. povorka na zborovalni prostor, nato govor in defile gasilcev pred starostvo g. Turkom. Po programu večja narodna prireditev na vrtov gestilne »Kužnike«. Izletnike opozarjam na izletniški vijak, ki odhaja iz Ljubljane ob 5.44 zjutraj in se vraca iz Trebnjega ob 20.12. Vozutnina polovična.

Grafolog
KAR MAH
V LJUBLJANI
Obiske sprejema v hotelu »Soča« še do nedelje. — Odgovarja tudi na jošč korespondenco.

5453

Gasilci sprejema v hotelu »Soča« še do nedelje. — Odgovarja tudi na jošč korespondenco.

5453

Sokolstvo

Ob 25 letnici
Sokola Ljubljana II

Marijave sokolsko društvo Ljubljana II praznuje danes in jutri svoji srebrni jubilej — 25 letnico svojega obstoja. Da opozorimo zlasti mlajšo sokolsko generacijo na ustanovitev Sokola II, priobčujemo poročilo o ustanovnem občnem zboru, ki ga je prinesel »Slovenski Narod« 30. marca 1908.

Novo sokolsko društvo v Ljubljani. Včeraj je bilo ustanovljeno za južni in južnozahodni del Ljubljane telovadno društvo Sokol II, kot tretje sokolsko društvo v našem mestu. V starri narodni gostilni pri Steinjerju na Operski cesti je bilo ustanovljeno občni zbor Sokola II ob tako lepi udaležbi. Otvril ga je predsednik pripravljalnega odbora brat Anton Trstenjak, ki je imel na navzočem brate sledič nagovor: Našep dan je danes za nas Slovenski dan je to, ko stoji naš Sokol pri kriku. Zagotovljeno mu je krepko življenje, kajti tudi člani pevskega društva Slovan pristopijo k njemu kot telovadci. Vsi želimo za njegov napredel našega okraja. Pozdravljamo vas vse brate Sokole, zlasti člana Ljubljanskega Sokola brata dr. Švigelja. Že oktober leta 1907 se je jelo telovaditi pri nas. Kakor povsod drugod je tudi naš Sokol resnično obrambno društvo, ki naši branji pravice slovenškega naroda. Delovanje vsega pravega Sokola naj se ne razteže samo na telovadnico, ampak zlasti znanje. Proti sokolskemu društvu so naperjene tako zbrane mladenske družbe, ki pa imajo namen privedeti mladino v klerikalni tabor. Proti sokolstvu je naperjeno tudi zadnji pastirski list ljubljanskega škofa, ki pravi, da noben mladinci ne sme pristopiti k Sokolu, ampak le v mladenski družbi, ker so baje tam pravi Sokoli, ker so katoliški. Pri Sokolu se gre predvsem za to, da je vsak član z dušo in srečo za svoj narod in domovino. Naj ne bo nobenega omahljiva med nami, ampak več skupno delujmo, da dosežemo tem lepe cilje. Upam, da nas bosta drugi dve bratovi društvi po možnosti podprtali.

Na vsej razstavi opažamo dvoje stremljjeni v popolnoma nasprotni smeri. Eni s fotografijo posnemajo slikarje in njih tehniko kakor n. pr. predvsem stari angleški mojster Keighley, ki je šel do ekstreme s svojo populorno slikarsko romantično. Njemu je na videz najblizuš naš veliki mojster Micheli, ki je pa vendar nekje na sredini svojimi prelivočimi se toni. S tem Michel prehaja že v drugo smer, namreč v popolnoma fotografisko smer, ki ustvarja no v umetnost z novim gledanjem in edino s aparatom ter s čisto fotografsko tehniko brez retuš in pripomočkov žlahtnega tiska. Najmočnejši reprezentant ali ekstremitate je tudi član Fotokluba, namreč mladi Joško Schleimer. Sem seveda spad tudi Američan Peel, prav tako pa tudi Čeh Lauschmann in drugi, vendar se pa Schleimerju dolga skala tonov krči že samo črno-belo.

Danes smo le na kratko označili oba ekstremna fotografiska umetnosti in pokazali smo, da imamo na skrajnih mejah naprotin si struj baš v ljubljanskem Fotoklubu najmočnejše reprezentante. Podrobnejše o Jugoslovanih in njih tujih tekmečih pa drugič.

Starosta dr. Milan Šubic

Za bratom Trstenjakom je podal brat Čelik poročilo o telovadbi in je bilo že zaradi 10. šolskega in 45. občnega naraščanja ter 15 rednih članov telovadcev. Po prečitanju pisma takratnega staroste Ljubljanskega Sokola brata dr. Viktorja Murnika, ki se je veselil novega Sokola in pozdravil njegovo ustanovitev, se je izvršila izvolitev odборa in so bili izvoljeni z vzklikom vse predlagani bratje: starosta inž. Pavel Endlicher, podstarosta Anton Trstenjak, načelnik Jože Matjašič, odborniki pa Valentijn Golob, Karel Jevičnik, Janko Kocijan, Adolf Petrin, Fran Šeber, Ivan Trampuž, namestnik Anderwald, Bergant in Primožič. — Ob koncu občnega zborna je temeljito govoril še brat dr. Švigelj o potrebi sokolske zavodnosti. Vsak član Sokola deluje v sokolskem dnu po svod, doma, v javnem in zasebnem življenu. Pozdravil je iskreno novega Sokola, v katerem vidi zdravega člana velike sokolske organizacije.

V teh kratkih potezah je podan historijat ustanovitev Sokola Ljubljana II, ki je že začel prvo leto svojega obstoja razvila zelo intenzivno in uspešno sokolsko delo, ki je napredovalo od leta do leta.

Jubilejnje svečanosti se bodo vršile po naslednjem sporedru:

Drevi ob pol 9. slavnostna telovadna akademija na letnem telovadništu na Prulah, kjer nastopajo vsi združeni telovadni oddelki s prostimi vajami in na orodju. Po akademiji prijetljivi sestank na letnem telovadništu s predelovanjem vojaštva 40 pp. Triglavskoga. Začetek ob 16. ur. Ker je obisk te prireditev tako za ljubljanske kakor tudi za okoliške gospodarstva zelo živah.

— Sokolsko društvo Stepanja vas priraže v nedeljo dne 10. t. m. svoji javni telovadni nastop na svojem letnem telovadništu na Stepanji vasi. Vsi oddelki bodo izvajali letosne proste vaje za Sarajevo, Zagreb in Vrhniko ter vaje na orodju. Nastopili bodo tudi starejši bratje in šolska mladina. S posebno točko »V novo življenje«, ki je vzbudila na zadnjem javnem telovadnem nastopu na Taboru toliko zanimanja in priznania, bo nastopila šestnajstica brat. društva »Sokola I.«, na kar se posebno pozdravimo sokolsko javnost. Po telovadbi prosta zabava z bogatim srečevalom saljivo pošto in plešom v sokolski dvorani. Sodeluje zoda 40 pp. Triglavskoga. Začetek ob 16. ur. Ker je obisk te prireditev tako za ljubljanske kakor tudi za okoliške gospodarstva zelo živah.

— Sokolsko društvo Ljubljana — Šiška se v nedeljo 10. junija t. l. udeleži pravljene 25. letnici Sokola II v Ljubljani z društvenim praporom.

Pozivamo vse brate, ki imajo slavnostni krič, da se prislavijo udeležiti. — Zbirališče v nedeljo dopoldne ob 10. uri pred Sokolskim domom v Šiški. Zdravo!

— Ljubljanski Sokol vabi svoje članstvo, da se slavnosti udeleži v čim večjem štavilju v slavnostnih krojih in z društvenimi praporom. Vse, kar narodno in sokolsko čuti, naj pride jutri popoldne na Prulah in s tem dokaže priznanje sokolsko-vzgojnemu delu za narod. Zdravo!

— Sokolsko društvo Ljubljana — Šiška se v nedeljo 10. junija t. l. udeleži pravljene 25. letnici Sokola II v Ljubljani z društvenim praporom.

Pozivamo vse brate, ki imajo slavnostni krič, da se prislavijo udeležiti. — Zbirališče v nedeljo ob 10. uri pred Sokolskim domom v Šiški. Zdravo!

— Ljubljanski Sokol vabi svoje članstvo, da se v čim večjem štavilju udeleži pravljene 25. letnici Sokola II v Ljubljani z društvenim praporom.

Pozivamo vse brate, ki imajo slavnostni krič, da se prislavijo udeležiti. — Zbirališče v nedeljo ob 10. uri pred Sokolskim domom v Šiški. Zdravo!

15 letnica

višnjegorskega Sokola

Poročali smo že, da proslavi Sokol v Višnji gori jutri 15. letnico svojega obstoja in za razmere v kakršnih mora delovati, da tudi uspešna dela. Tisoč, skromno so se pripravili višnjegorski Sokoli na svoji praznik, vendar smo pa prepričani, da bodo imeli jutri v gosteh mnogo prijateljev, ki se bodo z njimi vred ozirali na dolgo, če to trnje po trdu te drugega delu, tja daleč nazaj v prve začetke pred 15. leti. Obeta se lepo vreme in tako lahko zdržimo jutri izlet v prijazno Višnjo goro in njeni lepo okolici s posetom sokolskega predsednika, ki bo na prostranem dvorišču sodniskoga dvorca.

Starosta br. Lozar

Ob 11. dopoldne bo stafetni tek, kjer nastopi znani tekač, večkratni zmagovalec na mednarodnih prireditvah Ivo Krevs, ki je odnesel prvenstvo v teknu na 5 km tudi na nedavnam tekmovalju v Gradcu. Ob 13. bodo vaje za javen nastop, ki se prične ob 13.30. Javnemu nastopu bo sledila narodna veselica. Pohitite jutri v Višnjo goro, kjer boste sprejeti odprtih rok!

— Vpeljitev zemeljskih ostankov načelnika COS dr. Vanicka. V četrtek so vpeljitev v novem praskem krematoriju zemeljskih ostankov pokojnega načelnika COS dr. Jindricha Vanicka. Vpeljitev so prisotvrali med drugimi predsednik parlamenta dr. Stanek, član predsedstva COS in odbor načelnika s starostom dr. Bukovskim, zastopnik SKJ načelnik Ambrožič in načelnica Skaljarjeva, mnogi Sokolov, ter pokojniki sorodniki in prijatelji. Žara s pokojnikovim pepelom pride v Tyršev dom.

— Narodski dnevi v Zagrebu. Uvod v pokljunski zlet SKJ v Zagreb tvori zlet naraščanja. Ze včeraj so prišeli prvi vlaki, ki so pripeljali narašča žup in Štrajšev, Niš in Sušak, a danes prispošte druge. Na zletu in javnih nastopih bo sodelovalo okrog 9000 naraščajnikov. Ljubljansko župo bo zastopalo 267, kranjsko 56, mariborsko 37, novomeško pa 42 naraščajnikov v naraščajnic. Danes se vrše tekmovalja posamezne vrst. Za tekme je prijavljenih 26 vrst, zmagovalce prejme prapor zagrebškega naraščaja v varstvu. Jutri dopoldne bo sprevid sok

Ponson du Terrail: 42

Lepa židovka

Roman.

— Vesla lahko pustita pri miru, — je dejal Galaor in Raoul. — Zaenkrat jih ne potrebujemo.

In res, jadro se je napelo in ladjica je zdrsnila po vodni gladini.

— Tako vsaj plujemo hitreje, kar ker če bi veslali proti toku, — je dejal Agenane. — Zelo ugoden veter imamo. V pičli uru bomo v krčmi »Pri treh zajcih«.

Zadaj že sedela Sara zatopljena v tmavne misli.

Raoul in Galaor sta se tisto pogovarjala.

— Prvič po dveh urah začenjam svobodneje dihati, — je dejal Galaor.

— Res je, preziveli smo zelo burno noč. — je pritrđil Raoul.

Bogme, prijatelj, niti sanjalo se mi ni, da bom moral tako hitro zapustiti Bordeaux.

— Meni tudi ne.

In ste prepričani, da nas ne bodo skali v vašem gradu?

— Prvič jim je to predaleč. — je odgovoril Raoul.

— A drugič?

— Drugič stoji moj grad v gorah.

Krasna lega.

— In končno bo moj bratranec nedvomno izpuščen, morda še predno mine osemnajstideset ur.

— Mislite?

— O tem sem trdno prepričan.

— No in?

V tem primeru pride gotovo po svojo ženo, z njim se vrnemo v Bordeaux in nikomur izmed nas ne bo žal, da smo se zavezali zanj.

Torej bi smel tudi upati, — je nadaljeval Galaor s tihim glasom, — da mi bo za finančna vprašanja sicer nedostopni Samuel posodil sto pistol?

— O tem prav nič ne dvomim, — je zasmajel Raoul.

Veter je gnal ladijo hitro naprej in beguncem je Bordeaux kmalu izginil v magli. Noč ni bila tako temna, kakor prejšnja.

— Koliko je neki ura? — je vprašal Agenane.

— Če morem verjeti zvezdam, bo štiri. — je odgovoril Raoul.

— Ali ni gospa grofica prav kar omenila, da mora krčmar »Pri treh zajcih« biti hvaležen njenemu stricu za usluge?

— Da.

Potem nam torej ne more ničesar odreči in po potrebi nas bo tudi skril, — je pripomnil Raoul.

— Čemu naj bi nas skril? — je vprašal Agenane.

— Pazita, kaj vama povem, — je dejal Galaor. — Naš prijatelj grof Philip de Blassac bo zapri samo še nekaj ur, ali pa zmaga grofica de Beaumont.

— In kai se zgodi potem?

— V prvem primeru ni potrebno in bilo bi celo odveč oddaljiti se preveč od Bordeauxa.

— A v drugem?

— V drugem primeru nam pa kaže izginuti od tod čim prej in brez sleda.

— Dobro.

— V tem primeru nas bodo gotovo iskali na vse strani.

— To je en razlog več, da ne smejo izgubljati časa.

— Ne strinjam se z vami.

— Zakaj pa ne?

— Po mojem imenu lahko mirno počakamo dva dni v krčmi »Pri treh zajcih«.

— Ta krčma je vedno polna gostov. Tudi s tem moramo računati.

— Če bi nas hotel krčmar skriti, — se je oglasila Sara. — mu to ne bo težko.

— Kako to?

— V hiši ima tajno sobico.

Kar se je prikazala nad grči na obzoru bleda svetloba.

— Jutranja zarja, — je dejal Raoul.

— In glejta, tam je že krčma »Pri treh zajcih«, — je pokazal Raoul z roko predse.

In res, iz teme se je počasi prikazovalo mračno poslopje.

— Okna niso razsvetljena, — je dejal Raoul.

— To pomeni, da potniki še spe in krčmar tudi.

— Kako je ime krčmarju? — je vprašal Raoul.

— Simon.

— Po njegovem imenu sem vprašal samo zato, da ga bom mogel po-klicati, ko potrkam na vrata.

Kmalu je priplula ladjica do krčme in Raoul je prvi skočil na suho.

— A ladjica? — je vprašal Galaor.

— Kaj storimo z njo?

— Izpustimo jo po toku in sama pripeljite nazaj v Bordeaux, — je odgovoril Agenane.

Zvil je jadro, položil vesla na dno, podal Sari roko in ji pomagal na suho, potem je pa porinil ladjico daleč na reko.

Raoul je ta čas že trkal na vrata krčme in kljal:

— Očka Simon! Hola! Očka Simon!

Odgovora sicer ni bilo takoj, končno se je pa vendar odprlo okno in v njem se je prikazala krčmarjeva glava.

— Kaj imate že polno krčmo, očka Simon? — ga je vprašal Raoul.

— Polno? — je ponovil krčmar. — Danes ni tu žive duše.

— Tem bolje.

— Počakajte malo, takoj vam odprem.

Krčmar se je na hitro roko oblekel in prihitel dolni z lučjo v roki.

— Ah! — je vzlil, ko je spoznal Raoula. — Gotovo prihajate po svojega konja.

— In sicer z dostojnim spremstvom, kakor sami vidite — je odgovoril Raoul in stopil v stran.

Ko je krčmar opazil obo Gaskonca, je namršil obrvi, čim je pa opazil

še Saro, se je presenečeno zdrmlil.

— Vi tu, gospočina? — je vprašal.

— Lahko mi rečete gospa, — je odgovorila lepa židinja smeje, in se ozrla na spreče dete v naročju.

— Kai vašega strica ni z vami?

— Ne, — je odgovorila tiho. Nekoč ste mi že nudili zavetišče tu, očka Simon.

— Kaj vam je zopet potrebno?

— Da, samo da ga morate nuditi zdaj ne le meni, temveč tudi tem-le gospodom.

— Kaj se je pa zgodilo?

— To boste zvedeli pozneje, — je odgovoril Raoul. — Zdaj gre samo za to, da se čim prej sporazumemo.

— O, — je odgovoril krčmar hitro. — očka Samuel dobro ve, kako globoko sem mu udan in tudi...

— Skrivališce imate še vedno v svoji hiši, kaj-ne? — je vprašala Sara.

— Seveda ga imam.

— In dokaj udobno je, je-li? — je poizvedoval Galaor.

— Da, v njem je prostora najmanj za šest ljudi.

— Potem takem nam lahko prinesete tja vina in zakusko, — se je oglašil Agenane. — Garonski zrak me je izčpal in upam, da ne samo mene, temveč tudi...

Vstopili so v krčmo.

— Torej res nimate nobenega gostata? — je vprašal Raoul.

— Prav nobenega... In vendar... Tu je pastir iz Landesa, ki je prignal v Bordeaux na sejem živino.

— Nikogar drugega ni?

— Nikogar.

— Torej je vse v najlepšem redu.

Krčmar je za gosti skrbno zaklenil vrata.

XXIII.

V SKRIVALIŠCU

Nam že znana krčma »Pri treh zajcih« ni bila nova. Poprej je bila gradič ali bolje rečeno plemiška trdnjava.

Zgradil jo je bil pod vladom kralja Henrika hugenot de Coffignae in odlikovala se je z debelimi stenami ter stopniščem, ki je vzbujalo občudovanje vseh gostov.

Coffignae sin je bil kot pravi hugenot znan zarotnik in med oblegajem La Rochelle ga je grozni kardinal de Richelieu obsodil na smrt. Zaprt je bil v Bordeauxu, toda dan pred usmrtiljivo se mu je posrečilo pobegniti.

Gouverner, vnet katoličan, ga je zmanjšal zasedoval po vsej krajini. Coffignae se je bil zatekel na svoji gradici na bregu Garonne blizu Langona, kjer je bila tudi majhna vojaška posadka. Gouverner je poslal svojo vojsko z ukazom, naj oblega grad. Po dolgem uporu se je trdnjava končno udala. Gouverner so preiskali od vrha do tal, toda de Coffignae niso mogli najti.

Toda de Coffignae ni bil zapustil trdnje. Skrival se je v njii skoraj pol leta, dokler se mu končno ni posrečilo pobegniti na ladji v Anglijo. Tam je mirno živel, dokler ni kardinal umrl.

Pod marelami

cvete trgovina

Cim bolj cvete kupčija na malem sejmu, tem živahnejša je tudi na velikem

Ljubljana, 9. junija.

Brez malega sejma bi ne bi bilo velesejna in čim bolj cvete kupčija na malem sejmu.

tem živahnejša je na velikem. Seje na malem sejmu se začne uveljavljati pravi trgovski duh, na malem sejmu je v razmeru prava podjetnost in tam se začne taliti zamrznjeni krediti.

Pomen malega sejma sega tako daleč, da tega ne smemo niti natančno povedati. Vpliv malega sejma sega izpod marel.

Upamo, da tako bombastičen uvod zastonja.

Vendar nam ni treba navduševati vas za sejem pod marelami, vsi smo navdušeni zanj.

Mnogi obiskovalci velesejne si ne utegnijo niti ogledati razstav v paviljoni, ker se zadreže tako dolgo pod marelami.

Sugestije marel je silna. Sploh je pa treba reči, da ne veš kaščen je velesejne, če si nisi ogledal senzacionalnih izumov pod pristreski in marelami.

Odštek je umrel Edison, število izumiteljev strahovito rastlo.

Izumili so menda že vse, razen izumov zoper nadaljnje izume.

In tudi če je izredno nazorino hujšljena na velesejno paviljonih.

Tujim izumiteljem so začeli konkurenčni bojev.

po smo konzumenti kot med mlinskim karmoma.

Vendar smo zadovoljni. Sprehajamo se od dežnika do dežnika, vse nam je všeč in podpiramo domačo in mednarodno produktivnost.

V paviljonu H pokusušamo najraznoljnje kapljice, pod pristreski pa črno kavo vseh odtenkov in okusov.

Treba nas je jemati resno v poštev kot gospodarske činitelje, kar pa vedo najbolje sejmarji pod marelami.

Služimo narodu. Tako govoril velik zapis v lepem paviljonu.

Reporter je ponašal ta napis tako:

— Blagor narodu! — Da res se boste kaj malu preprilačili.

Naši kurjiči očesa sami nas silijo, da se sprijaznjimo z novimi izdelki.

Kljub temu pa je treba postojano pripraviti, da je na malem sejmu postojano z ročicami napredku, da so se ljude ogreli za vse novosti in da bodo sejmarji že utrli sami vse poti do zamrznjenih kreditov.

In nihče ne sme misljiti, da nas bodo obzrlji.

Stvar je resna, čeprav gre pod firmo redčih marel.

Obzrlji se pa bomo sami,

saj prodajajo tudi rezila za britje in vse drugo, kar znajo prodajati in prodati sejmarji pod marelami.

trdo ko na rokah možakov. Z namezani-mi rokami morajo čakati in poslušati zanivo-predavanje.

Tudi drugi prodajalec se poslužuje znanstvene metode. Založen je s pristnimi kurjiči očesi, ki jih ima skrbno spravljena v škatlicah in jih zmagoval razkazuje strmeču občinstvu. Postreže tudi z lupo, da si lahko ogleda strahoto res temeljito.